

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

The Development of BCG Economic Learning Model Based on Sufficiency Economy Philosophy into Practice for Youths in the Mekong Sub-region

นาวิน พรหมใจสา¹, อรุณี อินเทพ^{2*}

ลัทธพล มุ่งไธสง³, และ เพชรสรวัน สุพาพอน⁴

Nawin Promjisa¹, Arunee Inthep²

Lutthaphon Mungthaisong³, and Phetsavanh Souphaphone⁴

*Corresponding Author**

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย^{1, 3}

School of Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University^{1, 3}

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย^{2*}

Faculty Of Political Science and Public Administration, Chiang Rai Rajabhat University^{2*}

โรงเรียนเทคนิค-วิชาชีพ แขวงบ่อแก้ว⁴

Technical Vocational School Bokeo Province⁴

E-mail: nawin.pro@crru.ac.th¹, Arunee.int@crru.ac.th^{2*}

Lutthaphon1707@gmail.com³, and Phetsavane@yahoo.com⁴

Received August 30, 2024; Revised November 20, 2024; Accepted November 30, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG 3) เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG และ 4) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง เป็นการศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และแบบสอบถามเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้ในปัจจุบัน ผู้สอนมุ่งเน้นบรรยาย/ปัญหาเป็นฐาน ด้านปัญหาหรืออุปสรรคที่พบในการจัดการเรียนรู้ คือ เรื่องเวลาเรียน เนื้อหาวิชา และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา และด้านการนำแนวคิด BCG Economy Model มาใช้

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนใหญ่แล้วนำแนวคิด BCG Economy Model มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเคยนำมาใช้ในการบูรณาการการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$) ผลการรับรองรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่คะแนนเฉลี่ย 4.80 และผลการเปรียบเทียบความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ ก่อนเรียน และหลังเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด และเมื่อวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของแต่ละสถาบัน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้; เศรษฐกิจ BCG; หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง; เยาวชนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

Abstract

The objectives of this research are 1) to analyze and synthesize the learning model. 2) to develop the BCG economic learning model. 3) to study the results of using the BCG economic learning model, and 4) to compare the knowledge gained from learning about the BCG economy based on the philosophy of sufficiency economy to practice for youth in the Mekong Subregion. This research employs a mixed-method approach. The data collection tools include questionnaires, focus group discussion records, pre-tests and post-tests, and attitude surveys. The statistics used for data analysis include frequency and percentage, as well as mean and standard deviation. The research results found that current teaching methods primarily focus on lecture-based/problem-based learning. Challenges in implementing effective learning include limited class time, course content, and student learning behavior. The BCG Economy Model has been commonly integrated into learning activities and consistently used in teaching practices. The assessment of the suitability of the BCG Economy learning model based on the Sufficiency Economy Philosophy for practical application among youth in the Greater Mekong Subregion was rated at the highest level overall (mean = 4.91). The model's validation results showed the highest level of appropriateness, with an average score of 4.80. A comparison of pre-learning and post-learning outcomes revealed that Chiang Rai Rajabhat University achieved the highest average scores. Post-test scores were consistently higher than pre-test scores across all institutions analyzed.

Keywords: learning model development; BCG economy; philosophy of sufficiency economy; youth in the Mekong subregion

บทนำ

การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และกระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้มีทิศทางการพัฒนาอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ยิ่งซับซ้อนและท้าทาย ท่ามกลางการหลั่งไหลเข้ามาของหลายชาติมหาอำนาจ เยาวชนในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนองค์ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ BCG จะมีบทบาทอย่างไรต่อการพัฒนากรอบความร่วมมือมิติต่าง ๆ และเพื่อให้ต่อจากนี้ การพัฒนาเศรษฐกิจของไทยและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง BCG จะเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศที่สร้างมูลค่ากว่า 4.4 ล้านล้านบาท (24% GDP) ใน 5 ปีข้างหน้า และเกิดการจ้างงาน 16.5 ล้านคน Value creation สร้างความมั่งคั่งและยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ประเทศมีเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ ขยายโอกาสทางการค้าในเวทีโลก มูลค่าเศรษฐกิจ BCG เพิ่มขึ้นจาก 3.4 ล้านล้านบาทในปี 2562 เป็น 4.4 ล้านล้านบาทในปี 2565 จ้างงานรายได้สูง สร้างงานใหม่ในอุตสาหกรรม BCG เกิดตำแหน่งงานรายได้สูง และเพิ่มระดับรายได้ของแรงงานในอุตสาหกรรม BCG จ้างงานกลุ่ม Highly-skill talents, Innovative entrepreneurs และงานรายได้สูง 10 ล้านตำแหน่ง ภายใน 10 ปี เกิด Startup และ IDEs ที่เกี่ยวกับ BCG 10,000 ราย ลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มรายได้ชุมชนผ่านการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนสามารถดึงเอาศักยภาพพื้นที่ออกมาได้อย่างเต็มที่ ในส่วนความมั่นคงบนฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรตลอดห่วงโซ่คุณค่า ลดปริมาณของเสียจากระบบ เพื่อรักษาฐานทรัพยากรของประเทศและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ลดการใช้ทรัพยากรลง 2 ใน 3 จากปัจจุบัน ปริมาณขยะลดลง 16.5 ล้านตัน และการจัดการท่องเที่ยวและคอนเทนต์ท่องเที่ยวที่ดีที่สุด Top 3 ของเอเชียแปซิฟิก (Kingporn, 2022)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้มีการน้อมนำพระราชโองการด้านการศึกษาในการเป็นสถาบันการศึกษาหลักเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จากการจัดทำยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2579) ที่กำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา เพื่อบ่มเพาะให้ประชาชนในพื้นที่มีความพร้อมด้วยคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ 4 ประการ ได้แก่ 1) มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง 3) มีงานทำและมีอาชีพ และ 4) เป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย จากการน้อมนำศาสตร์พระราชาและพระราชโองการสู่การปฏิบัติ โดยให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยได้เรียนรู้หลักการทรงงาน แนวคิดพระราชดำริ และพระราชดำรัสที่ทรงพระราชทานให้แก่พสกนิกรทุก หมู่เหล่า ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นำมาปฏิบัติทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพจนประสบความสำเร็จ เป็นตัวอย่างแก่บุคคลในรุ่นต่อ ๆ ไปเป็นที่ประจักษ์ในปัจจุบัน

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ นำรูปแบบการเรียนรู้ไปสู่การทดลองปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อขยายผลสู่การพัฒนาอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง สนับสนุนการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การพัฒนาของประเทศอื่น ๆ รวมทั้งขยายผลการนำไปใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดความยั่งยืน โดยการสร้างเครือข่ายนักวิชาการ การขับเคลื่อนการพัฒนาโดยใช้หลักเศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการจัดการความรู้ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม ประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อการดำเนินโครงการสัมฤทธิ์ผล คือ การพัฒนาเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อแก้ปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้และน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์สู่การปฏิบัติ แก้ปัญหาความยากจน และฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่น ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตโควิด-19 ให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
3. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
4. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยมีแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 3 แนวคิดหลักที่จะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ถึงมิติการเรียนรู้ ได้แก่ 1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2. รูปแบบของการเรียนรู้กับการเรียนการสอนและ 3. แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG มีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, 2554) เป็นการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล

การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีหลักพิจารณา อยู่ 5 ส่วน ดังนี้

1. กรอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนในทาง ที่ควรจะเป็นโดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัย และวิกฤต เพื่อความมั่นคง และความยั่งยืนของ การพัฒนา

2. คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ใน ทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

3. คำนิยาม ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ พร้อม ๆ กัน คือ
1) ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ 2) ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่ เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ 3) การมี ภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะ เกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้ และไกล

4. เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ 1) เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้ เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้ เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ 2) เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้อง เสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความ เพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

5. แนวทางปฏิบัติ/ ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมา ประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี

จากแนวคิดที่กล่าวมาทำให้นำมาเชื่อมโยงกับแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบของการเรียนรู้กับการ เรียนการสอน เพื่อจะนำไปพัฒนาเป็นหลักสูตรการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

2. รูปแบบของการเรียนรู้กับการเรียนการสอน

วิธีการเรียนรู้และแก้ปัญหาในรูปแบบที่แตกต่างกัน นักการศึกษาและนักวิชาการได้พยายาม ศึกษาเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ ซึ่งสรุปได้ 4 รูปแบบ คือ

1. สร้างประสบการณ์ให้แน่นแฟ้น (Concrete Experience) เป็นวิธีการเรียนรู้ในลักษณะให้รู้จริง ซึ่งความรู้ทั้งหมดจะติดตราตรึงใจบุคคลนั้นไปตลอดกาล

2. สังเกตปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น (Reflective Observation) เป็นวิธีการเรียนรู้ด้วยวิธีการสังเกต ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วสรุปเป็นความรู้ต่อไป

3. เกิดความคิดในเชิงนามธรรม (Abstract Conceptual) เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ใช้ความคิดในการ พิจารณาปรากฏการณ์หรือความรู้ทั้งปวง แล้วสร้างเป็นหลักการขึ้นโดยใช้หลักเหตุและผล

4. ขอบการทดลอง (Active Experimentation) เป็นวิธีการเรียนรู้เกิดจากผลของการทดลอง

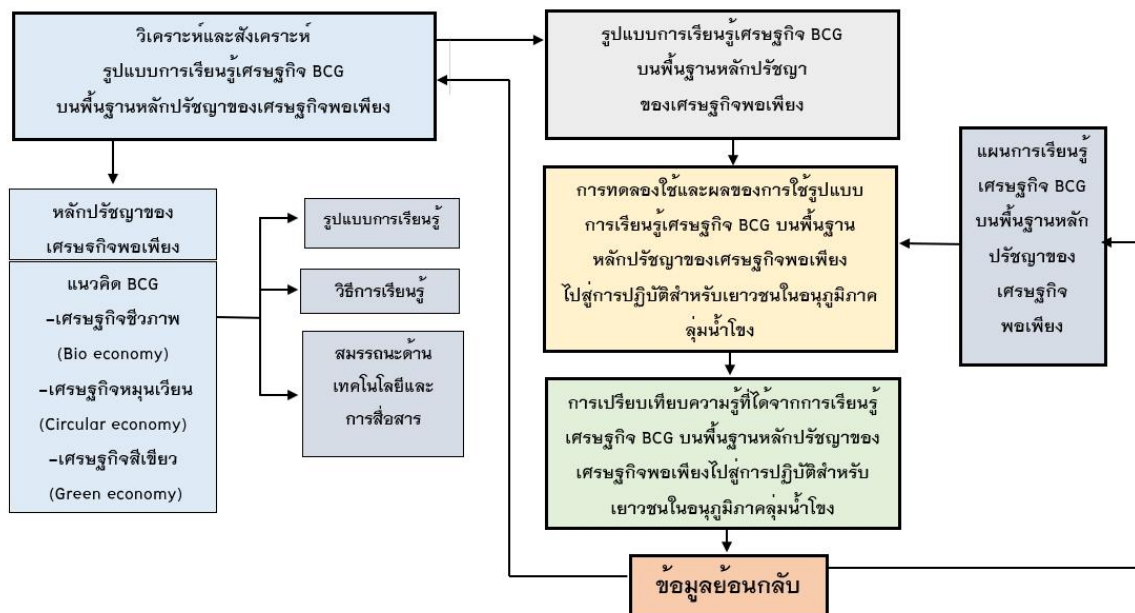
มนุษย์จะเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 4 แบบ ในลักษณะผสมผสานมากน้อยแตกต่างกัน ตามบริบทต่าง ๆ ในด้านการเรียนการสอน ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความหลากหลาย และแตกต่างกันทั้ง ทางด้านกายภาพ ร่างกาย จิตใจ พื้นฐานส่วนบุคคล รวมทั้งวิธีการเรียนรู้ ผู้เรียนบางคนอาจเรียนรู้ได้ดี จากการแข่งขัน บางคนอาจเรียนรู้ได้ดีจากการร่วมมือกันทำงาน หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน

3. แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ได้จัดทำยุทธศาสตร์การ ขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 – 2569 โดยได้ระบุถึงสภาพปัญหาในการ พัฒนาเศรษฐกิจในอดีตว่าประเทศไทยยังใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างหลากหลาย ซึ่งควรเป็น จุดแข็งของประเทศไทยอย่างไม่มีประสิทธิภาพ มีลักษณะแบบ “ทำมากแต่ได้น้อย” ซึ่งสุดท้ายแล้วการ พัฒนาเศรษฐกิจในรูปแบบนี้ก็ส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาล้างแฉดลุ่ม ปัญหา สุขภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้จุดแข็งของประเทศด้านทรัพยากร โดยเฉพาะความหลากหลายทางชีวภาพและทางวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ปรับเปลี่ยนรูปแบบ การพัฒนาเศรษฐกิจให้เป็นแบบ “ทำน้อยแต่ได้มาก” สร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดตลอดห่วงโซ่การผลิตสินค้า และบริการด้วยการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) จึงได้เสนอ BCG Model ซึ่งเป็นการพัฒนา 3 เศรษฐกิจไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน 4 สาขายุทธศาสตร์คือ สาขาการเกษตรและอาหาร สาขาสุภาพและการแพทย์ สาขาลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ และสาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ ดังนั้นการสร้างหลักสูตรการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงจึงเป็นกระบวนการนำเอา รูปแบบการเรียนรู้ไปพัฒนา ต่อยอดในการเผยแพร่ความรู้ในด้านเศรษฐกิจ BCG ต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ การพัฒนาการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไปสู่การปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พื้นที่วิจัย คือ ประเทศไทย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยเป็นสถาบันการศึกษาที่ได้ทำบันทึกความร่วมมือทางวิชาการร่วมกัน จำนวน 9 สถาบันโดยมีการแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

คณะวิจัยได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลสภาพการเรียนรู้ในปัจจุบันของเยาวชนในอนุภาคลุ่มน้ำโขง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 9 สถาบันการศึกษาที่มีความร่วมมือทางการศึกษากับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เชียงราย ซึ่งแบบสอบถามใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับเยาวชน และแบบสนทนากลุ่ม ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหาร อาจารย์ของสถาบัน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เยาวชนที่เป็นนักศึกษาของสถาบันการศึกษา 9 แห่ง แห่งละ 50 คน รวม 450 คน ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประเทศไทย วิทยาลัยชุมชนรัฐฉาน ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา วิทยาลัยเทคนิค-วิชาชีพแขวงบ่อแก้ว วิทยาลัยเทคนิค-วิชาชีพแขวงไซยะบุรี วิทยาลัยครูหลวงน้ำทา วิทยาลัยครูหลวงพระบาง วิทยาลัยครูดงคำซ่าง สถาบันการเงินและบัญชีดงคำซ่าง และวิทยาลัยเทคนิคกสิกรรมดงคำซ่าง ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยคุณลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย เป็นนักศึกษาของสถาบันการศึกษาที่อยู่ในชั้นปี 2- 3

2. ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ คือ ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ BCG ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านวิจัย วัดและประเมินผลและด้านหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 90 คน

3. ผู้บริหาร อาจารย์ ของสถาบันการศึกษาทั้ง 9 แห่ง ๆ ละ 20 คน รวม 180 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสร้างเครื่องมือ

1. แบบสอบถามการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง แบ่งเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้ สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนรู้ของเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ตอนที่ 3 ความต้องการในการจัดการเรียนรู้ของเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และตอนที่ 4 อื่น ๆ

2. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดย ศึกษาเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือในการสนทนากลุ่ม กำหนดกรอบและประเด็นในการสนทนากลุ่ม และจัดพิมพ์แบบบันทึกเป็น 3 ภาษา วิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ ใช้ในการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารและอาจารย์ เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสนทนากลุ่ม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาเลือกเฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องและให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญ ในการประเมินความเหมาะสมและคุณภาพของเครื่องมือ จำนวน 5 คน
2. นักวิชาการ ผู้บริหาร อาจารย์ สถาบันละ 5 คน รวม 15 คน

3. เยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ดำเนินการคัดกรองโดยเป็นนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 2 ในการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โรงเรียนเทคนิควิชาชีพ แขวงหลวงน้ำทา และวิทยาลัยชุมชนจันทบุรี โดยแต่ละแห่งมีนักศึกษา 30 คน รวม 90 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสร้างเครื่องมือ

1. หลักสูตรการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ดำเนินการสร้างและพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1.1 ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน คือ ข้อมูลทางด้านความต้องการ ความจำเป็น ตลอดจนนโยบายเศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

1.2 ขั้นการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง คณะผู้วิจัยร่วมกันพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน โดยจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

1.3 ขั้นการกำหนดเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ หลังจากได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการจัดลำดับที่เหมาะสม ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 หน่วย ดังนี้

หน่วยที่ 1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง

หน่วยที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจใหม่ BCG

หน่วยที่ 3 เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านการเกษตรและอาหาร

หน่วยที่ 4 เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านการแพทย์ในระดับชุมชน

หน่วยที่ 5 เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านพลังงานและวัสดุเหลือใช้ในชุมชน

หน่วยที่ 6 เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

1.4 ขั้นการนำหลักสูตรไปใช้ มีรายละเอียด ดังนี้

1.4.1 นำร่างต้นแบบของรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการใช้งานรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งหมด 5 คน พิจารณาในด้านองค์ประกอบ รวมถึงประเมินคุณภาพในด้านการใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ และด้านความเหมาะสม

1.4.2 ทดลองใช้ต้นแบบรูปแบบหลักสูตรการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง กับเยาวชนอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

2. แบบประเมินความเหมาะสมรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

กำหนดประเด็นคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเพื่อจัดทำแบบสอบถาม โดย แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ประเมิน ตอนที่ 2 การประเมินคุณภาพและการรับรองของรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้เป็นแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่าของ Likert Rating Scale (Saiyod & Saiyod, 1996)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณ คณะผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

กำหนดประเด็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงโดยกำหนดโครงสร้างแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ประเมิน ตอนที่ 2 การประเมินคุณภาพและการรับรองของรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้เป็นแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่าของ Likert Rating Scale (Saiyod & Saiyod, 1996)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณ คณะผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. แบบทดสอบความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เป็นแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาหลักสูตรการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชา และวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อสร้างแบบทดสอบให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

4.2 สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ตามตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยให้มีจำนวนข้อสอบครอบคลุมทุกจุดประสงค์

4.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความแม่นยำเชิงเนื้อหาโดยใช้หาดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตรของ Rowinelli and Hambleton (Saiyod & Saiyod, 1996) เท่ากับ .80

4.4 นำแบบทดสอบที่ได้สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับเยาวชนที่เป็นนักศึกษา กำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 30 คน ที่นำผลการทดลองมาหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ แล้วดำเนินการวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบ โดยการหาดัชนี ความยากง่าย (p) ที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20–0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

4.5 นำแบบทดสอบโดยใช้สูตรหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน ที่มีค่า 0.60 ขึ้นไป ข้อสอบที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาใช้จำนวน 40 ข้อ เป็นข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.21–0.82 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่า 0.21–0.78 และแบบทดสอบชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์หาค่าคะแนนผลการสอบก่อนและหลัง โดยการวิเคราะห์คะแนนดิบ

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และเปรียบเทียบความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ในการใช้หลักสูตรการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โรงเรียนเทคนิควิชาชีพแขวงหลวงบ่อแก้ว และวิทยาลัยชุมชนรัฐฉาน โดยแต่ละแห่งมีนักศึกษา 30 คน รวม 90 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสร้างเครื่องมือ

1. การใช้รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ขั้นก่อนการทดลอง

1. ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อนำไปพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

2. นำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นและแบบประเมินคุณภาพไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. ทำการจัดเตรียมสถานที่และเครื่องมือในการทดลองในแต่ละครั้งให้มีความพร้อมสำหรับการเก็บข้อมูล โดยสถานที่ที่ใช้ในการทดลอง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โรงเรียนเทคนิควิชาชีพแขวงหลวงบ่อแก้ว และวิทยาลัยชุมชนรัฐฉาน โดยแต่ละแห่งมีนักศึกษา 30 คน รวม 90 คน

ขั้นการทดลอง

1. ในการเข้าเก็บข้อมูลครั้งแรก ผู้วิจัยทำการชี้แจงให้ผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างทราบถึงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยและวิธีเรียนรู้จากรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

2. หลังจากที่ได้ผู้วิจัยได้ทำการอธิบายวิธีการและภาพรวมในการทำการเรียนการสอนสำหรับการทดลองแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test)

3. ผู้วิจัยจัดกระบวนการฝึกอบรมให้กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ซึ่งเนื้อหาในแต่ละครั้งจะเป็นการให้ความรู้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 6 ครั้ง ๆ ละ 3 ชั่วโมง เป็นเวลา 6 สัปดาห์

ขั้นหลังการทดลอง

1. หลังจากที่ได้กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 6 ครั้ง แล้วเสร็จทุกหน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการทดสอบสมรรถนะหลังเรียน (Post-Test) เพื่อเป็นการเก็บข้อมูลคะแนนหลังเรียน

2. เมื่อกระบวนการเรียนการสอนเสร็จสิ้นทั้งหมดในทุกหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเจตคติของเยาวชนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เพื่อเป็นการเก็บข้อมูลเจตคติของผู้เรียน

3. ทำการรวบรวมคะแนนจากผลการทดสอบความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียน เพื่อนำไปทำการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

ผู้วิจัยนำเอารูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง รวมถึงข้อมูลการสรุปผลในการเก็บข้อมูลของการทดลองทั้งหมด นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนทั้งหมด 5 คน เพื่อทำการรับรองรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และนำข้อมูลของการรับรองไปทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความรู้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนกับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนในการเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยใช้คะแนนดิบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. แบบประเมินเจตคติของเยาวชนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

กำหนดประเด็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินเจตคติของเยาวชนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้เป็นแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่าของลิ Likert Rating Scale (Saiyod & Saiyod, 1996) ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์ เพื่อนำไปประเมินกับเยาวชนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณ คณะผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

พบว่า การวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนรู้เยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่ คือ ครูผู้สอน/วิธีสอนใช้หนังสือตำรา ร้อยละ 44.67 รองลงมา เครื่องมือ/สื่อการสอนแบบโบราณ ร้อยละ 27.11 และการเขียนโครงงาน ร้อยละ 15.56 สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนรู้เยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงด้านวิธีการเรียนรู้ ส่วนใหญ่ อ่านตำรา ร้อยละ 45.33 รองลงมาใช้เทคโนโลยี ร้อยละ 31.56 และ การมอบการบ้าน ร้อยละ 14.22 ด้านสมรรถนะด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่วนใหญ่ เน้นการถ่ายทอดความรู้ ร้อยละ 59.78 รองลงมา การใช้ภาษาอย่างเหมาะสม ร้อยละ 25.78 และการใช้เครื่องมือสื่อสารที่เหมาะสม ร้อยละ 8.67

ความต้องการในการจัดการเรียนรู้ของเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอน/วิธีสอน ส่วนใหญ่ ครูบอกขั้นตอนก่อนลงมือปฏิบัติ ร้อยละ 50.89 รองลงมา ครูเปิดโอกาสให้อภิปรายร่วมกัน ร้อยละ 16.89 และครูนักเรียนปฏิบัติจริงและเสนอผล ร้อยละ 14.89 ด้านวิธีการเรียนรู้ ส่วนใหญ่ การเรียนจากตำรา ร้อยละ 42.67 รองลงมา การยกตัวอย่าง ร้อยละ 24.22 และการไปค้นคว้าเพิ่มเติม ร้อยละ 18.44 ด้านสมรรถนะด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่วนใหญ่ เป็นโทรศัพท์แบบสมาร์ทโฟน (Smartphone) ร้อยละ 61.33 รองลงมา คอมพิวเตอร์แบบเคลื่อนที่ (Notebook) ร้อยละ 17.56 และคอมพิวเตอร์แบบแท็บเล็ต (Tablet) ร้อยละ 11.33

ระดับความเห็นเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงทำให้ฉันรู้จักการทำแผนการใช้จ่ายเงินตามลำดับความสำคัญ และความจำเป็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) รองลงมาฉันเห็นว่าการรักษาสุขภาพของตนเอง และบุคคลในครอบครัว เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$) และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทำให้ฉันเกิดจิตสำนึกในการดำรงชีวิตด้วยความพอดี พอประมาณ และมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$) ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจ BCG ของเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่อง ฉันเชื่อว่า เศรษฐกิจ BCG จะทำให้ประเทศมีรายได้มากขึ้นและทำให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้น ($\bar{x} = 3.91$) รองลงมา ฉันเชื่อว่าการออกแบบโดยใช้วัสดุธรรมชาติทำให้ง่ายต่อการย่อยสลาย ($\bar{x} = 3.76$) และฉันเชื่อว่าประเทศควรพัฒนาในด้านสังคม เศรษฐกิจควบคู่ไปกับการรักษาสีเขียว ($\bar{x} = 3.63$) ตามลำดับ

รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ในด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้ในปัจจุบัน ผู้สอนมุ่งเน้นบรรยาย/ปัญหาเป็นฐาน การยกตัวอย่าง โครงงาน กรณีศึกษา ด้านปัญหาหรืออุปสรรคที่พบเจอในการจัดการเรียนรู้ มีประเด็นสำคัญเรื่องเวลาเรียน เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน เช่น ระบบไฟฟ้า ขาดสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน และด้านการนำแนวคิด BCG Economy Model มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนใหญ่แล้วนำแนวคิด

BCG Economy Model มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเคยนำมาใช้ในการบูรณาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง พบว่า แนวคิดเศรษฐกิจ BCG มี 6 หน่วย ได้แก่ เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านการเกษตรและอาหาร เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านการแพทย์ในระดับชุมชน เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านพลังงานและวัสดุเหลือใช้ในชุมชน และเศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ผลสรุปการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.91$) เมื่อแยกเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านองค์ประกอบทั่วไปของรูปแบบ ($\bar{x} = 5.00$) รองลงมา ด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{x} = 4.93$) และด้านผลผลิต ($\bar{x} = 4.91$) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 ผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง พบว่า การฝึกอบรมรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตามแผนการเรียนรู้กับเยาวชนอนุภาคลุ่มน้ำโขงจำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ เยาวชนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เยาวชนวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพแขวงบ่อแก้ว และวิทยาลัยชุมชนรัฐฉาน ผู้เข้าฝึกอบรมแยกตามเพศ พบว่า ผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงด้านความรู้ จำแนกผู้เรียนแบ่งเป็น 3 ประเทศ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน 18.68 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน 25.74 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน วิทยาลัยเทคนิควิชาชีพแขวงบ่อแก้ว สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน 10.50 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน 24.34 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน วิทยาลัยชุมชนรัฐฉาน สหภาพเมียนมา มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน 15.84 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน 22.26 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ตามลำดับ

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4 เปรียบเทียบความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง พบว่า ผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยเจตคติของเยาวชนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในภาพรวม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$) โดยด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.45$) รองลงมา ด้านผู้สอน ($\bar{x} = 4.42$)

และด้านผู้เรียน ($\bar{x}=4.35$) ตามลำดับ วิทยาลัยเทคนิควิชาชีพแขวงบ่อแก้ว ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.54$) โดยผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.62$) รองลงมา ด้านกิจกรรม ($\bar{x}=4.55$) และด้านเทคโนโลยี ($\bar{x}=4.51$) ตามลำดับ วิทยาลัยชุมชนรัตนานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.69$) โดยด้านกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.76$) รองลงมา ด้านผู้สอน ($\bar{x}=4.72$) และด้านเทคโนโลยี ($\bar{x}=4.65$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง พบว่า เยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง มีรูปแบบการเรียนรู้โดยครูผู้สอน/วิธีสอนใช้หนังสือตำรา และด้านการนำแนวคิด BCG Economy Model มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนใหญ่แล้วนำแนวคิด BCG Economy Model มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเคยนำมาใช้ในการบูรณาการการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ Sinsing (2022) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาแนวคิด BCG Economy Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์มาใช้น้อยมาก และครูผู้สอนยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด BCG Economy Model จึงทำให้ไม่มีการสอดแทรกเนื้อหาส่วนนี้ลงไปใบปทเรียน และ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน เพื่อพัฒนาแนวคิด BCG Economy Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ได้กิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำเนื้อหาสาระเศรษฐศาสตร์ มาบูรณาการกับแนวคิด BCG Economy Model ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาแนวคิด BCG Economy Model อันประกอบไปด้วยแนวคิดทั้ง 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว ซึ่งเป็นแนวคิดที่ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อนาคต

2. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง พบว่า รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง มี 6 หน่วย ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเศรษฐกิจ BCG เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านการเกษตรและอาหาร เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านการแพทย์ในระดับชุมชน เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านพลังงานและวัสดุเหลือใช้ในชุมชน และเศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

คือ ด้านองค์ประกอบทั่วไปของรูปแบบ รองลงมา ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านผลผลิต และผลการรับรองรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ Sriveerasakul et al. (2017) ทำวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาระบวนการคิดในการทำงานบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า 1. รูปแบบการพัฒนาระบวนการคิดในการทำงานบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย มี 5 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 สร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) ขั้นที่ 2 การตัดสินใจ (Decision) ขั้นที่ 3 กระบวนการทำงาน (Process) ขั้นที่ 4 ผลที่เกิดขึ้น (Result) และขั้นที่ 5 การแบ่งปัน (Sharing) โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบฯ มีความตรงเชิงโครงสร้าง (IOC = 1.0) มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนการสอนได้ 2. ผลการนำรูปแบบการพัฒนาระบวนการคิดในการทำงานบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัยไปใช้จัดการเรียนการสอน พบว่า 2.1 ครูแกนนำการใช้รูปแบบฯ มีผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นตามขั้นตอนของรูปแบบฯ อยู่ในระดับดี 2.2 ครูแกนนำการใช้รูปแบบฯ มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบฯ อยู่ในระดับดี 2.3 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลการประเมินกระบวนการคิดและการนำเสนอตามขั้นตอนของรูปแบบฯ อยู่ในระดับดี 2.4 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลการประเมินผลงานจากการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบฯ อยู่ในระดับดี 2.5 นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบฯ อยู่ในระดับมาก

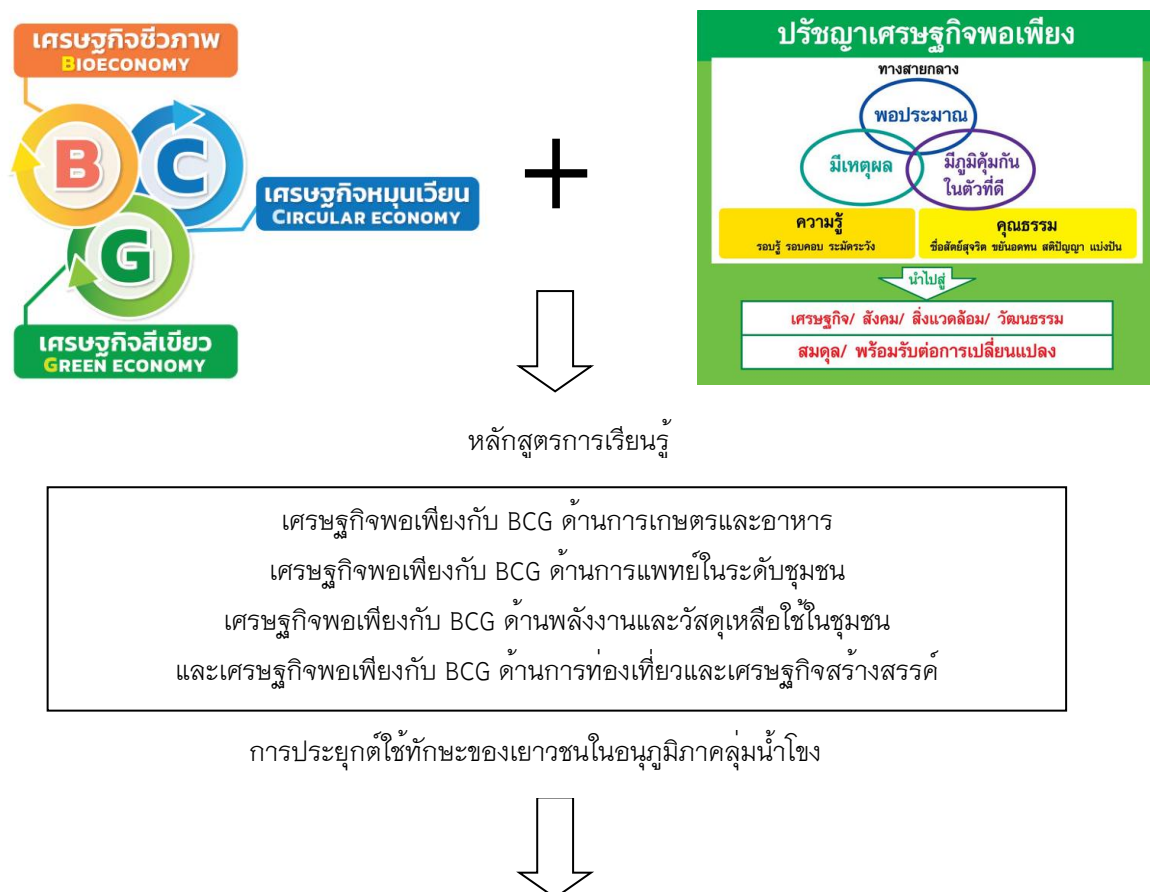
3. การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง พบว่า ผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงด้านความรู้ จำแนกผู้เรียนแบ่งเป็น 3 ประเทศ มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ Chitchirachan (2019) ในเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยการบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รูปแบบที่สร้างและพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) แนวคิดทฤษฎี (2) หลักการและเหตุผล (3) วัตถุประสงค์ (4) สารสำคัญของรูปแบบครอบคลุมเนื้อหา 8 ประการ แนวทางการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติและเงื่อนไขการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติซึ่งมีผลการประเมินความเหมาะสม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ทุกสถาบัน มีค่าเฉลี่ยคะแนน

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ Pandam (2021) ได้วิเคราะห์ถึงประเด็น BCG Model กับ อาชีวศึกษาไทย โดยระบุว่า การขับเคลื่อน BCG ประเด็นสำคัญ คือ การนำศักยภาพของบุคลากร สายอาชีวศึกษาบูรณาการกับต้นทุนในพื้นที่เพื่อตอบโจทย์นโยบาย BCG ของประเทศ ใน 4 กลุ่ม คือ 1) การแปรรูปอาหารและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ 2) การสาธารณสุข สุขภาพและเทคโนโลยีทางการแพทย์ 3) นวัตกรรมเพื่อการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ 4) การพัฒนาเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ อุปกรณ์อัจฉริยะ พลังงานและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้การนำแนวคิดต่าง ๆ สามารถนำไป บูรณาการในทุกกิจกรรม ทั้งด้านการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ด้านการสร้างนวัตกรรมและ สิ่งประดิษฐ์และด้านการบริการวิชาชีพ และการพัฒนาผู้เรียนจะต้องมีความรู้ที่สูงขึ้นกว่าเดิม

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากกระบวนการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ก่อเกิดประโยชน์ในเชิงสาธารณะ คือ ข้อมูลหรือองค์ความรู้ ใหม่ในเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียงสู่เศรษฐกิจ BCG สำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ยุกระดับการ พัฒนาทักษะ ทำให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียงและทันสมัยทัน เหตุการณ์ต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกตามเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนของหน่วยงานการศึกษา และการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน สามารถนำเอาองค์ความรู้ไป เผยแพร่สู่เยาวชนรุ่นต่อไป ดังแผนภาพนี้

ความร่วมมือ ร่วมเรียนรู้ ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติและร่วมมีความสุข

สรุป

1. การวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนรู้เยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่ คือ ครูผู้สอน/วิธีสอนใช้หนังสือตำรา ความต้องการในการจัดการเรียนรู้ของเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอน/วิธีสอนในด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้ในปัจจุบัน ผู้สอนมุ่งเน้นบรรยาย/ปัญหาเป็นฐาน การยกตัวอย่าง โครงงาน กรณีศึกษา ด้านปัญหาหรืออุปสรรคที่พบเจอในการจัดการเรียนรู้ มีประเด็นสำคัญเรื่องเวลาเรียน เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน เช่น ระบบไฟฟ้า ขาดสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน และด้านการนำแนวคิด BCG Economy Model มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนใหญ่แล้วนำแนวคิด BCG Economy Model มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเคยนำมาใช้ในการบูรณาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง พบว่า แนวคิดเศรษฐกิจ BCG มี 6 หน่วย ได้แก่ เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านการเกษตรและอาหาร เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านการแพทย์ในระดับชุมชน เศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านพลังงานและวัสดุเหลือใช้ในชุมชน และเศรษฐกิจพอเพียงกับ BCG ด้านการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ผลสรุปการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง พบว่า การฝึกอบรมรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตามแผนการเรียนรู้กับเยาวชนอนุภาคลุ่มน้ำโขงจำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ เยาวชนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เยาวชนวิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษแขวงบ่อแก้ว และวิทยาลัยชุมชนรัฐฉาน ผู้เข้าฝึกอบรมแยกตามเพศ พบว่า ผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงด้านความรู้ จำแนกผู้เรียนแบ่งเป็น 3 ประเทศ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประเทศไทย มีวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพแขวงบ่อแก้ว สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และวิทยาลัยชุมชนรัฐฉาน สหภาพเมียนมามีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. ผลการเปรียบเทียบความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง พบว่า ผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยเจตคติของเยาวชนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำหลักสูตรรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ไปสู่การขยายผลในประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม GMS เพิ่มเติม อาทิ เวียดนาม กัมพูชา เพื่อให้มีการขยายองค์ความรู้การจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์และมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น
2. ควรวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแปรต้นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้เรียน เช่น การแบ่งระดับความสามารถของผู้เรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน จะช่วยให้การทำวิจัยในครั้งต่อไปในเรื่องของข้อมูลการเปรียบเทียบและระดับความสัมพันธ์ ที่ทำให้การศึกษามีผลที่ละเอียด และแม่นยำมากยิ่งขึ้น
3. ควรวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำรูปแบบการเรียนรู้เศรษฐกิจ BCG บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่น ๆ อย่างสร้างสรรค์

References

- Chitchirachan, C. (2019). A model development of learning by integration of the sufficiency economy philosophy for potential development of students in the higher educational institutions of the northeastern region. *Journal of Educational Studies, Faculty of Education, Srinakharinwirot University*, 20(2), 160–171. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/jedu/article/view/12357>
- Kingporn, T. (2022). *Human Resource Development in Organizations*. Chuanpim.
- Pandam, S. (2021). BCG Model and Thai Vocational Education. *Journal of Southern Vocational Education Institute*, 6(2), 155–180. https://ph01.tci-thaijo.org/index.php/csnp_veis1/article/view/246570
- Saiyod, L., & Saiyod, A. (1996). *Educational Research Techniques* (5th ed.). Suwiryasan.

Sinsing, S. (2022). *The development of phenomenal-based learning activities of social studies subjects to develop BCG economy model concept of secondary school 2 students in Mueang Subdistrict, Kamphaeng Phet Province*[Master's Thesis, Naresuan University].

Striveerasakul, S., Thitijumroenporn, K., Promchana, D., Tungteerabanditkul, N., & Udomseth, K. (2017). A developing model of thinking process to work based on the philosophy of sufficiency economy for students of The Prince Royal's College, Chiang Mai. *CMU Journal of Education*, 1(1), 17–33. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/cmujedu/article/view/166316>